

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

2. marts 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 073/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 073/02	Forenede sager C-401/12 P — C-403/12 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. januar 2015 — Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Appel — direktiv 2008/50/EF — direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa — beslutning vedrørende Kongeriget Nederlandenes meddelelse om udsættelse af fristen for opnåelse af grænseværdien for nitrogendioxid og om undtagelsen fra forpligtelsen til at anvende grænseværdierne for PM ₁₀ -partiklerne — anmodning om intern prøvelse af denne beslutning indgivet i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1367/2006 — Kommissionens afgørelse om at afvise anmodningen — individuel foranstaltning — Århuskonventionen — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006 med hensyn til denne konvention)	2
---------------	--	---

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2015/C 073/03	Forenede sager C-404/12 P og C-405/12 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. januar 2015 — Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen mod Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe (Appel — forordning (EF) nr. 149/2008 — forordning, der fastsætter maksimalgrænseværdierne for pesticidrester — anmodning om intern prøvelse af denne forordning indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 — Kommissionens afgørelse om at afvise anmodningerne — individuel foranstaltning — Århuskonventionen — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006 med hensyn til denne konvention)	3
2015/C 073/04	Sag C-171/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2015 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv) mod M.S. Demirci m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — social sikring af vandrende arbejdstagere — ophævelse af bopælsbestemmelser — tillægsydelser tildelt i medfør af national lovgivning — bopælskrav — anvendelse på tidligere tyrkiske arbejdstagere — tyrkiske statsborgere, der har fået statsborgerskab i værtsmedlemsstaten)	4
2015/C 073/05	Sag C-179/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. januar 2015 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod L.F. Evans (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — afgørelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes på en arbejdstager på området for social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — anvendelighed — ansættelse af en statsborger i en medlemsstat ved en tredjestats konsulat, der er etableret på en anden medlemsstats område, hvor den pågældende er bosiddende — Wienerkonventionen om konsulære forbindelser — artikel 71, stk. 2 — national lovgivning, der giver fast bosiddende personer lettelse, forrettigheder og immuniteter)	4
2015/C 073/06	Sag C-518/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. januar 2015 — The Queen, på vegne af Eventech Ltd mod Parking Adjudicator, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — tilladelse til at benytte busbaner gives kun til Londontaxaer, men ikke private hyrevogne med chauffører — statsstøttebegrebet — statsmidler — økonomisk fordel — selektiv fordel — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater)	5
2015/C 073/07	Sag C-537/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. januar 2015 — Birutė Šiba mod Arūnas Devėnas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — forbrugeraftaler — kontrakt om juridiske tjenesteydelser indgået mellem en advokat og en forbruger)	6
2015/C 073/08	Sag C-573/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. januar 2015 — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1008/2008 — lufttrafiktjenester — artikel 23, stk. 1, andet punktum — prisgennemsigtighed — elektronisk reservationssystem — flybilletpriser — den endelige pris skal altid angives)	6
2015/C 073/09	Sag C-631/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. januar 2015 — Arne Forsgren mod Österreichisches Patentamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent- und Markensenat — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — begrebet »aktiv ingrediens« — konjugeret vaccine mod pneumokokker — pædiatrisk brug — bærerprotein — kovalent forbindelse)	7
2015/C 073/10	Sag C-30/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2015 — Ryanair Ltd mod PR Aviation BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — database, der hverken er beskyttet af ophavsretten eller af sui generis-retten — begrænsning af databasens brugers rettigheder ved aftale)	8

2015/C 073/11	Sag C-498/14 PPU: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. januar 2015 — RG (*) mod SF (*) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — barnebortførelse — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11, stk. 7 og 8)	8
2015/C 073/12	Sag C-311/14 P: Appel iværksat den 1. juli 2014 af Longevity Health Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2014 i sag T-473/11 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)	9
2015/C 073/13	Sag C-466/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 10. oktober 2014 — Dieter Wedzel og Karin Wedzel mod Condor Flugdienst GmbH	9
2015/C 073/14	Sag C-510/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 14. november 2014 — Marianne Parigger mod Condor Flugdienst GmbH	10
2015/C 073/15	Sag C-544/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 27. november 2014 — Chatherine Gimmig mod Condor Flugdienst GmbH	10
2015/C 073/16	Sag C-548/14 P: Appel iværksat den 28. november 2014 af Arnoldo Mondadori Editore SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-490/12 — Arnoldo Mondadori Editore SpA mod KHIM.	10
2015/C 073/17	Sag C-554/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 3. december 2014 — straffesag mod Atanas Ognyanov	11
2015/C 073/18	Sag C-567/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 9. december 2014 — Genentech Inc. mod Hoechst GmbH, tidligere Hoechst AG og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH	12
2015/C 073/19	Sag C-571/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 10. december 2014 — Timberland Europa BV mod Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond	13
2015/C 073/20	Sag C-576/14 P: Appel iværksat den 11. december 2014 af Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. november 2014 i sag T-430/14, Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand	14
2015/C 073/21	Sag C-589/14: Sag anlagt den 19. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	15
2015/C 073/22	Sag C-591/14: Sag anlagt den 19. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	16
2015/C 073/23	Sag C-593/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 19. december 2014, Masco Denmark ApS og Damixa ApS mod Skatteministeriet	17
2015/C 073/24	Sag C-600/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Rådet for Den Europæiske Union	17

2015/C 073/25	Sag C-611/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Glostrup (Danmark) den 23. december 2014, Anklagemyndigheden mod Canal Digital Danmark A/S.	18
2015/C 073/26	Sag C-1/15: Sag anlagt den 6. januar 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig.	19
2015/C 073/27	Sag C-1/15 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 12. januar 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mod Europa-Kommissionen.	20
Retten		
2015/C 073/28	Sag T-509/11: Rettens dom af 21. januar 2015 — Makhlouf mod Rådet (Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet)	22
2015/C 073/29	Sag T-109/12: Rettens dom af 20. januar 2015 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — nedsættelse af tildelt støtte — frist for vedtagelse af en afgørelse).	22
2015/C 073/30	Sag T-111/12: Rettens dom af 20. januar 2015 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — nedsættelse af tildelt støtte — frist for vedtagelse af en afgørelse).	23
2015/C 073/31	Sag T-46/13: Rettens dom af 21. januar 2015 — Sabores de Navarra mod KHIM — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket KIT, EL SABOR DE NAVARRA — det ældre EF-figurmærke Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15 og artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — form, der afviger ved enkeltheder, som forandrer varemærkets særpræg).	24
2015/C 073/32	Sag T-355/13: Rettens dom af 21. januar 2015 — easyJet Airline mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for lufthavnstjenester — afgørelse om afvisning af en klage — artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — en national konkurrencemyndigheds behandling af en sag — afvisning af en klage af prioritetshensyn — beslutning fra en national konkurrencemyndighed, der drager konklusioner i henhold til konkurrenceretten af en undersøgelse, der foretages på baggrund af den nationale lovgivning, som finder anvendelse på den pågældende sektor — begrundelsespligt).	25
2015/C 073/33	Sag T-587/13: Rettens dom af 21. januar 2015 — Schwerdt mod KHIM — Iberamigo (cat & clean) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket cat & clean — ældre spansk ordmærke CLEAN CAT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — hindringer for de frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).	25
2015/C 073/34	Sag T-615/13: Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (Varmevekslere) (EF-varemærker — ugyldighedssøgsmål — registreret EF-design, som gengiver en varmeveksler — ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002).	26
2015/C 073/35	Sag T-616/13: Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (indsats til en varmeveksler) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en indsats til en varmeveksler — ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002).	27

2015/C 073/36	Sag T-617/13: Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (indsats til en varmeveksler) (EF-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, som gengiver en indsats til en varmeveksler — ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	27
2015/C 073/37	Sag T-685/13: Rettens dom af 21. januar 2015 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Blue Coat Systems (BLUECO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BLUECO — det ældre EF-ordmærke BLUE COAT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — det ældre varemærkes særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	28
2015/C 073/38	Sag T-11/14: Rettens dom af 21. januar 2015 — Grundig Multimedia mod KHIM (Pianissimo) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Pianissimo — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)	29
2015/C 073/39	Sag T-188/14: Rettens dom af 21. januar 2015 — Grundig Multimedia mod KHIM (GentleCare) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GentleCare — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)	29
2015/C 073/40	Sag T-426/10 og T-575/10 og sag T-440/12: Rettens kendelse af 25. november 2014 — Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)	30
2015/C 073/41	Forenede sager T-427/10 og T-576/10 og T-439/12: Rettens kendelse af 25. november 2014 — Trefilerías Quijano mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)	31
2015/C 073/42	Sag T-428/10 og T-577/10 og sag T-441/12: Rettens kendelse af 25. november 2014 — Trenzas y Cables de Acero mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)	32
2015/C 073/43	Forenede sager T-429/10 og T-578/10 og sag T-438/12: Rettens kendelse af 25. november 2014 — Global Steel Wire mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)	33
2015/C 073/44	Sag T-482/12: Rettens kendelse af 9. januar 2015 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — opfyldelse af en dom afsagt af Retten — stævning — tilsidesættelse af formforskrifter — procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c) — afvisning)	34

2015/C 073/45	Sag T-36/14: Rettens kendelse af 6. januar 2015 — St'art m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — programmet »European Creative Industries Alliance« — projektet »C I Factor« om indførelse af nye instrumenter til fremme af finansieringen af de kulturelle og kreative industrier — beslutning om at indstille projektet — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning) . . .	35
2015/C 073/46	Sag T-93/14: Rettens kendelse af 6. januar 2015 — St'art m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — Programme »European Creative Industries Alliance« — projektet »C I Factor« om indførelse af nye instrumenter til fremme af finansieringen af de kulturelle og kreative industrier — debetnota — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning)	35
2015/C 073/47	Sag T-185/14: Rettens kendelse af 7. januar 2015 — Freitas mod Parlamentet og Rådet (Annulations-søgsmål — direktiv2013/55/EU — direktiv 2005/36/EF — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — udelukkelse af officielt udnævnte notarer fra anvendelsesområdet i direktiv 2005/36 — ikke individuelt berørt — afvisning)	36
2015/C 073/48	Sag T-762/14: Sag anlagt den 13. november 2014 — Philips og Philips France mod Kommissionen .	37
2015/C 073/49	Sag T-763/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — Soprema mod KHIM — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)	38
2015/C 073/50	Sag T-775/14: Sag anlagt den 24. november 2014 — Red Lemon mod KHIM — Lidl Stiftung (ABTRONIC)	39
2015/C 073/51	Sag T-783/14: Sag anlagt den 25. november 2014 — SolarWorld mod Kommissionen	40
2015/C 073/52	Sag T-786/14: Sag anlagt den 1. december 2014 — Bourdouvali m.fl. mod Rådet m.fl.	40
2015/C 073/53	Sag T-811/14: Sag anlagt den 8. december 2014 — Unilever mod KHIM — Technopharma (Fair & Lovely)	41
2015/C 073/54	Sag T-831/14: Sag anlagt den 24. december 2014 — Alfamicro mod Kommissionen.	42
2015/C 073/55	Sag T-841/14: Sag anlagt den 30. december 2014 — Spanien mod Kommissionen	43
2015/C 073/56	Sag T-848/14 P: Appel iværksat den 31. december 2014 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 11. november 2014 i sag F-55/08 RENV, De Nicola mod EIB.	45
2015/C 073/57	Sag T-849/14 P: Appel iværksat den 31. december 2014 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. november 2014 i sag F-59/09 RENV, De Nicola mod EIB.	46
2015/C 073/58	Sag T-5/15: Sag anlagt den 8. januar 2015 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	47
2015/C 073/59	Sag T-6/15: Sag anlagt den 8. januar 2015 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	47
2015/C 073/60	Sag T-10/15 P: Appel iværksat den 11. januar 2015 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 11. november 2014 i sag F-52/11, De Nicola mod EIB	48
2015/C 073/61	Sag T-11/15: Sag anlagt den 9. januar 2015 — Internet Consulting mod KHIM — Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL)	50
2015/C 073/62	Sag T-259/14: Rettens kendelse af 12. januar 2015 — Luxembourg mod Kommissionen	50

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 073/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 65 af 23.2.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 56 af 16.2.2015

EUT C 46 af 9.2.2015

EUT C 34 af 2.2.2015

EUT C 26 af 26.1.2015

EUT C 16 af 19.1.2015

EUT C 7 af 12.1.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. januar 2015 — Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht

(Forenede sager C-401/12 P — C-403/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — direktiv 2008/50/EF — direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa — beslutning vedrørende Kongeriget Nederlandenes meddelelse om udsættelse af fristen for opnåelse af grænseværdien for nitrogendioxid og om undtagelsen fra forpligtelsen til at anvende grænseværdierne for PM₁₀-partiklerne — anmodning om intern prøvelse af denne beslutning indgivet i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1367/2006 — Kommissionens afgørelse om at afvise anmodningen — individuel foranstaltning — Århuskonventionen — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006 med hensyn til denne konvention)

(2015/C 073/02)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellanter: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og G. Corstens, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne, P. Oliver, P. Van Nuffel, G. Valero Jordana og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (ved advocaat A. van den Biesen)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved D. Hadroušek, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kontraappellen afvises.
- 2) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen (T-396/09, EU:T:2012:301), ophæves.
- 3) Europa-Kommissionen frifindes i det annullationssøgsmål, der blev anlagt ved Den Europæiske Unions Ret af Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht.
- 4) Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht betaler in solidum de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Kommissionen har afholdt i første instans og i forbindelse med appelsagerne.

5) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. januar 2015 — Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen mod Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe

(Forenede sager C-404/12 P og C-405/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 149/2008 — forordning, der fastsætter maksimalgrænseværdierne for pesticidrester — anmodning om intern prøvelse af denne forordning indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 — Kommissionens afgørelse om at afvise anmodningerne — individuel foranstaltning — Århuskonventionen — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006 med hensyn til denne konvention)

(2015/C 073/03)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellanter: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne, P. Oliver og S. Boelaert)

De andre parter i appelsagen: Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe (ved advocaat A. van den Biesen)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved D. Hadroušek, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kontraappellen afvises.
- 2) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen (T-338/08, EU:T:2012:300), ophæves.
- 3) Europa-Kommissionen frifindes i det annullationssøgsmål, der blev anlagt ved Den Europæiske Unions Ret af Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe.
- 4) Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe betaler in solidum de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen har afholdt i første instans og i forbindelse med appelsagerne.
- 5) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2015 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) mod M.S. Demirci m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-171/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — social sikring af vandrende arbejdstagere — ophævelse af bopælsbestemmelser — tillægsydelse tildelt i medfør af national lovgivning — bopælskrav — anvendelse på tidligere tyrkiske arbejdstagere — tyrkiske statsborgere, der har fået statsborgerskab i værtsmedlemsstaten)

(2015/C 073/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Sagsøgte: M.S. Demirci, D. Cetin, A.I. Önder, R. Keskin, M. Tüle og A. Taskin

Konklusion

Bestemmelserne i associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer, også set i lyset af artikel 59 i tillægsprotokollen, undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, skal fortolkes således, at en medlemsstats statsborgere, der som tyrkiske arbejdstagere har haft tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i denne medlemsstat, ikke med henvisning til, at de har bevaret deres tyrkiske statsborgerskab, kan påberåbe sig bestemmelserne i afgørelse nr. 3/80 for at ophæve det krav om bopæl på nævnte medlemsstats område, som den nationale lovgivning kræver for tildeling af særlige ikke-bidragsspligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2a, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. januar 2015 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod L.F. Evans (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-179/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afgørelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes på en arbejdstager på området for social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — anvendelighed — ansættelse af en statsborger i en medlemsstat ved en tredjestats konsulat, der er etableret på en anden medlemsstats område, hvor den pågældende er bosiddende — Wienerkonventionen om konsulære forbindelser — artikel 71, stk. 2 — national lovgivning, der giver fast bosiddende personer lettelse, forrettigheder og immuniteter)

(2015/C 073/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgt: L.F. Evans

Konklusion

Artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1192/2006 af 18. december 2006, sammenholdt med denne forordnings artikel 16, skal fortolkes således, at i den periode, hvor en statsborger i en medlemsstat har været ansat ved en tredjestats konsulære repræsentation, der er etableret på en anden medlemsstats område, hvor den pågældende ikke er statsborger, men er bosiddende, er denne statsborger ikke omfattet af en medlemsstats lovgivning som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt nævnte statsborger i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning, der er vedtaget i medfør af artikel 71, stk. 2, i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser, udfærdiget i Wien den 24. april 1963, ikke er tilknyttet den nationale sociale sikringsordning.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. januar 2015 — The Queen, på vegne af Eventech Ltd mod Parking Adjudicator, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-518/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — tilladelse til at benytte busbaner gives kun til Londontaxaer, men ikke private hyrevogne med chauffører — statsstøttebegrebet — statsmidler — økonomisk fordel — selektiv fordel — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater)

(2015/C 073/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af Eventech Ltd

Sagsøgt: Parking Adjudicator

Procesdeltagere: London Borough of Camden og Transport for London

Konklusion

- 1) Den omstændighed, at der med henblik på at skabe et sikkert og effektivt transportsystem gives Londontaxaer tilladelse til at køre i de busbaner, der er anlagt på de offentlige veje, i de tidsrum, hvor der gælder trafikbegrænsninger med hensyn til disse busbaner, idet det samtidig forbydes private hyrevogne med chauffører at køre i disse busbaner, bortset fra for at opsamle og afsætte passagerer, der på forhånd har reserveret disse hyrevogne, synes ikke at kunne indebære en forpligtelse af statsmidler eller at kunne give disse taxaer en selektiv økonomisk fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at bedømme.

- 2) Det kan ikke udelukkes, at den omstændighed, at der gives Londontaxaer tilladelse til at køre i de busbaner, der er anlagt på de offentlige veje, i de tidsrum, hvor der gælder trafikbegrænsninger med hensyn til disse busbaner, idet det samtidig forbydes private hyrevogne med chauffører at køre i disse busbaner, bortset fra for at opsamle og afsætte passagerer, der på forhånd har reserveret disse hyrevogne, kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. januar 2015 — Birutė Šiba mod Arūnas Devėnas
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)**

(Sag C-537/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — forbrugeraftaler — kontrakt om
juridiske tjenesteydelser indgået mellem en advokat og en forbruger)*

(2015/C 073/07)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Birutė Šiba

Sagsøgt: Arūnas Devėnas

Konklusion

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det finder anvendelse på standardkontrakter om juridiske tjenesteydelser som de i hovedsagen omhandlede, der er indgået af en advokat med en fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. januar 2015 — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG mod
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale
Bundesverband eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-573/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1008/2008 — lufttrafiktjenester — artikel 23, stk. 1,
andet punktum — prisgennemsigtighed — elektronisk reservationssystem — flybilletpriser — den
endelige pris skal altid angives)*

(2015/C 073/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Sagsøgt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Konklusion

- 1) Artikel 23, stk. 1, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet skal fortolkes således, at i forbindelse med et elektronisk reservationssystem som det i hovedsagen omhandlede skal den endelige pris, der skal betales, angives ved enhver angivelse af priser for trafikflyvninger, herunder når de angives første gang.
- 2) Artikel 23, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1008/2008 skal fortolkes således, at i forbindelse med et elektronisk reservationssystem som det i hovedsagen omhandlede skal den endelige pris, der skal betales, ikke kun angives for den trafikflyvning, som kunden har valgt, men også for enhver trafikflyvning, hvor prisen er vist.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. januar 2015 — Arne Forsgren mod Österreichisches Patentamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent- und Markensenat — Østrig)

(Sag C-631/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — begrebet »aktiv ingrediens« — konjugeret vaccine mod pneumokokker — pædiatrisk brug — bærerprotein — kovalent forbindelse)

(2015/C 073/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Arne Forsgren

Sagsøgt: Österreichisches Patentamt

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra b), og artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for, at der udstedes et supplerende beskyttelsescertifikat for en aktiv ingrediens, når denne aktive ingrediens indgår i en kovalent forbindelse med andre aktive ingredienser, som indgår i sammensætningen af et lægemiddel.
- 2) Artikel 3, litra b), i forordning nr. 469/2009 skal fortolkes således, at den er til hinder for udstedelsen af et supplerende beskyttelsescertifikat for en aktiv ingrediens, hvis virkning ikke henhører under de terapeutiske indikationer, der er omfattet af markedsføringstilladelsens ordlyd.

- 3) Artikel 1, litra b), i forordning nr. 469/2009 skal fortolkes således, at et bærerprotein, der er konjugeret til et polysaccharidantigen i en kovalent forbindelse, ikke kan kvalificeres som en »aktiv ingrediens« som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre det er godtgjort, at bærerproteinet har en selvstændig farmakologisk, immunologisk eller metabolisk virkning, som er omfattet af markedsføringstilladelsens terapeutiske indikationer, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til samtlige de faktiske omstændigheder, der kendetegner tvisten i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2015 — Ryanair Ltd mod PR Aviation BV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-30/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — database, der hverken er beskyttet af ophavsretten eller af sui generis-retten — begrænsning af databasens brugeres rettigheder ved aftale)

(2015/C 073/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ryanair Ltd

Sagsøgt: PR Aviation BV

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en database, der hverken er beskyttet af ophavsretten eller af sui generis-retten i medfør af dette direktiv, og det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, artikel 8 og 15 er således ikke til hinder for, at fremstilleren af en sådan database ved aftale opstiller begrænsninger for tredjemænds benyttelse af denne, for så vidt som andet ikke er bestemt i den anvendelige nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. januar 2015 — RG (*) mod SF (*) (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)**

(Sag C-498/14 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — barnebortførelse — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11, stk. 7 og 8)

(2015/C 073/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RG (*)

Sagsøgt: SF (*)

Konklusion

Artikel 11, stk. 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillægger en specialiseret ret kompetence til at tage stilling til spørgsmål vedrørende tilbagegivelse af eller forældremyndighed over et barn inden for rammerne af den procedure, der er fastsat i disse bestemmelser, selv i et tilfælde, hvor en sag om realiteten vedrørende forældreansvaret i forbindelse med barnet allerede er blevet indbragt for en anden ret.

(¹) EUT C 16 af 19.1.2015.

Appel iværksat den 1. juli 2014 af Longevity Health Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2014 i sag T-473/11 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-311/14 P)

(2015/C 073/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Longevity Health Products, Inc. (ved Rechtsanwalt J. Korab)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Weleda Trademark AG

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 20. januar 2015 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 10. oktober 2014 — Dieter Wedzel og Karin Wedzel mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-466/14)

(2015/C 073/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dieter Wedzel og Karin Wedzel

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 9. december 2014 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 14. november 2014 — Marianne Parigger mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-510/14)

(2015/C 073/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marianne Parigger

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 9. december 2014 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 27. november 2014 — Chatherine Gimmig mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-544/14)

(2015/C 073/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Chatherine Gimmig

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 10. januar 2015 slettet fra Domstolens register.

Appel iværksat den 28. november 2014 af Arnoldo Mondadori Editore SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-490/12 — Arnoldo Mondadori Editore SpA mod KHIM

(Sag C-548/14 P)

(2015/C 073/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Arnoldo Mondadori Editore SpA (ved avvocati G. Dragotti, R. Valenti, S. Balice og E. Varese)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Grazia Equity GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede doms præmis 25-33 og 68-83 ophæves for så vidt angår alle de grunde, der er anført i appelskriftet.
- Appellanten gives medhold i søgsmålet til prøvelse af appelkammerets afgørelse eller, subsidiært, hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale Arnoldo Mondadori Editore SpA's omkostninger for Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten fastholder, at den appellerede dom af følgende grunde skal ophæves delvist:

- A. Retten begik en retlig fejl, idet den udelukkede anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 (herefter »EF-varemærkeforordningen«) ⁽¹⁾ uden at tage Domstolens praksis om varer og tjenesteydelsers supplerende karakter og princippet om indbyrdes afhængighed i betragtning. Endvidere bortså Retten fra eller foretog urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser, som var forelagt den af AME, vedrørende ligheden mellem de omhandlede varer og tjenesteydelser, i det mindste for så vidt angår begrebet supplerende karakter.
- B. Retten tilsidesatte af følgende grunde EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5:
- i. Retten begik en retlig fejl, idet den tillagde AME's varemærke en bestemt grad af renommé, hvilket ikke kræves med henblik på gennemførelse af den udvidede beskyttelse i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5. Retten iagttog endvidere ikke de kriterier, der er fastsat i Domstolens praksis vedrørende bedømmelse af et varemærkes renommé.
 - ii. Retten begik en retlig fejl, idet den udelukkede, at der forelå en forbindelse mellem varemærkerne på grundlag af en bedømmelse af de relevante faktorer (dvs. karakteren af de omhandlede varer og tjenesteydelser, den relevante kundekreds, styrken af det ældre varemærkes renommé, graden af særpræg for det ældre varemærke), hvilket ikke er i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i Domstolens praksis vedrørende anvendelsen af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5. Retten begik endvidere en fejl, idet den foretog en bedømmelse af, om der forelå en risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker, hvilket ikke kræves for anvendelsen af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5.
 - iii. Retten begik en retlig fejl, idet den afviste at anvende EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5, uden at have foretaget bedømmelse af, om det ansøgte tegn kunne foretage utilbørlig udnyttelse af eller skade det ældre varemærke med renommé.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 3. december 2014 — straffesag mod Atanas Ognyanov

(Sag C-554/14)

(2015/C 073/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: Atanas Ognyanov

Den anden procesdeltager: Statsadvokaten ved Sofiyska gradska prokuratura

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader bestemmelserne i rammeafgørelse 2008/909/RIA, at fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med overførelsesproceduren tilpasser varigheden af sanktionen »frihedsberøvelse«, som er idømt af udstedelsesstaten, på grund af arbejde, som er udført under afsoningen af denne sanktion i udstedelsesstaten, som følger:
 - A) Tilpasningen af sanktionen er en følge af, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning anvendes på fuldbyrdelsen af sanktionen i henhold til [rammeafgørelsens] artikel 17, stk. 1. Tillader denne bestemmelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning vedrørende fuldbyrdelsen af sanktionen allerede under overførelsesproceduren anvendes på forhold, som er opstået i den periode, hvor den dømte var underlagt udstedelsesstatens jurisdiktion (nemlig for så vidt angår arbejde, som er udført under fængslingen i udstedelsesstatens fængsel)?
 - B) Tilpasningen af sanktionen sker på grund af fratrækkelse i henhold til [rammeafgørelsens] artikel 17, stk. 2. Tillader denne bestemmelse, at der fratrækkes en periode, som er længere end den fastsatte fængslingsperiode i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis fuldbyrdelsesstatens lovgivning anvendes, og der dermed sker en retlig revurdering af de forhold, der er opstået i udstedelsesstaten (nemlig det arbejde, der er udført i udstedelsesstatens fængsel)?
- 2) Hvis denne eller andre af rammeafgørelsens bestemmelser finder anvendelse på den omhandlede tilpasning af sanktionen, skal udstedelsesstaten da underrettes herom, hvis den udtrykkeligt har anmodet om det, og skal overførelsesproceduren indstilles, hvis denne stat modsætter sig? Hvis det bekræftes, at der skal finde en underretning sted, hvordan skal denne da ske — generelt og abstrakt om den gældende lovgivning, eller om den konkrete tilpasning, som retten vil foretage for den konkret dømte person?

Tillægsspørgsmål:

Såfremt Den Europæiske Unions Domstol måtte fastslå, at bestemmelserne i artikel 17, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2008/909/RIA ikke tillader, at fuldbyrdelsesstaten på grundlag af sin nationale ret tilpasser straffen (på grund af arbejde, der er udført i udstedelsesstaten), er den nationale rets afgørelse om alligevel at anvende sin nationale ret, fordi denne er gunstigere end artikel 17 i rammeafgørelse 2008/909/RIA, da forenelig med EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 9. december 2014 — Genentech Inc. mod Hoechst GmbH, tidligere Hoechst AG og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Sag C-567/14)

(2015/C 073/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Genentech Inc.

Sagsøgte: Hoechst GmbH, tidligere Hoechst AG og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal traktatens artikel 81, nu artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at den er til hinder for, at en licensaftale, der pålægger licenstageren at betale licensafgift for den blotte udøvelse af de rettigheder, der er knyttet til de af licensen omfattede patenter, tillægges retsvirkning i tilfælde, hvor de pågældende patenter ophæves?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 10. december 2014 — Timberland Europa BV mod Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sag C-571/14)

(2015/C 073/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Timberland Europa BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ⁽¹⁾ ugyldig, for så vidt som den vedrører [C], Vietnam, og [F], Folkerepublikken Kina, idet Kommissionen i strid med artikel 2, stk. 7, litra b), og artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾ (herefter grundforordningen) ikke undersøgte de førnævnte producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling eller om individuel behandling?
- 2) Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den vedrører de i spørgsmål 1 nævnte producenter, idet Kommissionen i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke traf en afgørelse senest tre måneder efter, at den havde indledt proceduren?
- 3) Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den vedrører [A], en underafdeling af [B], Vietnam, og [D], medlem af [E], Folkerepublikken Kina, idet Kommissionen i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke traf en afgørelse senest tre måneder efter, at den havde indledt proceduren?

⁽¹⁾ Rådets forordning af 5.10.2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1).

⁽²⁾ Forordning af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

**Appel iværksat den 11. december 2014 af Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. til prøvelse af kendelse
afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. november 2014 i sag T-430/14, Mirelta Ingatlanhasznosító
Kft. mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand**

(Sag C-576/14 P)

(2015/C 073/20)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. (ved ügyvéd K.D. Pap)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Principalt anbringende: Rettens fejlagtige fortolkning af appellants søgsmål

Appellanten er af den opfattelse, at Retten fortolkede og omformulerede søgsmålets påstande fejlagtigt og ligeledes fortolkede begrundelsen for søgsmålet fejlagtigt, idet den fastslog, at appellanten havde anlagt sagen mod Kommissionen, »fordi denne ikke ville indlede en traktatkrænkelingsprocedure«.

Appellanten gør gældende, at søgsmålet havde til formål at få Retten til at **»forpligte Europa-Kommissionen til at følge en procedure i overensstemmelse med EU-retten, der sikrer effektiviteten af denne ret«**.

Appellanten har således anlagt sag mod Kommissionen med den begrundelse, at den åbenbare tilsidesættelse af appellants ret til en retfærdig rettergang har medført en tilsidesættelse af dennes grundlæggende rettighed, der er sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det er appellants opfattelse, at Kommissionen derved ikke alene fratog appellanten retten til en retfærdig rettergang, men også retten til effektive retsmidler, idet Kommissionen gennemførte en procedure, der ikke var retfærdig, foretog en analyse, der var uforenelig med EU-retten, og ikke sikrede effektiviteten af EU-retten (især det nævnte charter om grundlæggende rettigheder).

Appellanten er af den opfattelse, at Rettens fortolkning af appellants søgsmål indebærer, at den procedure, der af Retten skal gennemføres i overensstemmelse med en EU-retten, har den direkte konsekvens, at Kommissionen, såfremt der foretages en objektiv vurdering i lyset af EU-retten, er forpligtet til at indlede en traktatkrænkelingsprocedure, hvilket appellanten ikke kan kræve.

Derimod er det appellants opfattelse, at det af bestemmelserne i chartret om de grundlæggende rettigheder, der er bindende på samme måde som traktaterne, kan udledes, at Kommissionen under påberåbelse af retspraksis først efter at have foretaget en indgående vurdering kan afgøre, om der skal indledes en traktatkrænkelingsprocedure. Følgelig er en retfærdig procedure en væsentlig betingelse, og Kommissionen kan kun udøve sit skøn — hvilket efter appellants opfattelse ikke må føre til, at de grundlæggende rettigheder ikke iagttages — efter en retfærdig procedure, idet dette i modsat fald — som i den foreliggende sag — kan føre til en situation, hvor der ikke er noget at vurdere.

Subsidiært anbringende: EU-retten fastsætter ikke nogen skønsmåling for Kommissionen, således at denne kan fritage medlemsstaterne fra forpligtelsen til at anvende afledt ret og forordningen, og slet ikke indirekte

Rettens standpunkt vedrørende Kommissionens skønsmåling, som kommer til udtryk i dommens begrundelse, præmis 6, tilsidesætter i flere henseender bindende og entydige bestemmelser i traktaterne, der følgelig ikke kan vurderes af Kommissionen uden at forpligtelsen til effektivitet med hensyn til de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, efter appellanten opfattelse heller ikke kan vurderes.

Appellanten har i sit søgsmål ikke på noget tidspunkt anfægtet Kommissionens skønsmåling, men har under hensyn til søgsmålets konkrete indhold anfægtet, at Kommissionen ikke havde mulighed for at udøve sit skøn i overensstemmelse med den faste retspraksis, som Retten henviser til, idet *udøvelse af en skønsmåling* forudsætter, at selve vurderingen er passende, og der foreligger en situation, der med rimelighed kan vurderes.

Traktaten, der har forrang frem for retspraksis, fastsætter, at Kommissionen skal sikre EU-retten effektivitet.

I det konkrete tilfælde har den ansatte ved Unionen (Unionsorganet), der har foretaget vurderingen, frtaget appellanten dennes grundlæggende ret, idet den pågældende selv på forhånd og på upassende måde i stedet for Kommissionen dømte og traf afgørelse i spørgsmål, der ikke i sig selv kunne gøres til genstand for en vurdering, dvs. at den ansatte selv i stedet for at anvende muligheden for at udøve et skøn, traf afgørelse i appellanten sag på grundlag af ukorrekte faktiske omstændigheder.

Appellanten er af den opfattelse, at hverken den nationale ret eller Europa-Kommissionen kunne vurdere, om Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 om gennemførelsen af den nævnte artikel — såfremt artikel 101 TEUF finder anvendelse — skulle anvendes, uden at Kommissionen kunne bestemme, at nægtelsen af at anvende en Unionsforordning (åbenbar undladelse af anvendelse) svarer til en »anvendelse på anden måde«. Denne konstatering alene viser allerede, at der er sket en tilsidesættelse af appellanten ret til en retfærdig rettergang og dermed, at appellanten er blevet frtaget retten til effektive retsmidler og til en domstol, der er oprettet ved lov.

Sag anlagt den 19. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-589/14)

(2015/C 073/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 36 og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har opretholdt bestemmelser, hvorefter
- Med hensyn til renter på fordringer, der ikke er stiftet ved udstedelse af værdipapirer, et investeringsselskab, der har hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af EØS, opkræves forskudsskat af disse renter, mens et investeringsselskab, der har hjemsted i Belgien, indrømmes en fritagelse for denne forskudsskat, og
- Med hensyn til renter på fordringer, der er stiftet ved udstedelse af belgiske værdipapirer, der opkræves forskudsskat af disse renter, når værdipapirerne deponeres eller registreres på en konto hos en finansiell institution, der har hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af EØS, mens disse renter er fritaget for forskudsskat, når værdipapirerne deponeres eller registreres på en konto hos en finansiell institution, der har hjemsted i Belgien.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at de forskellige bestemmelser i den kongelige gennemførelsesanordning til den belgiske Code des impôts sur les revenus 1992 (den belgiske indkomstskattelov af 1992) underlægger eventuelle fritagelser for forskudsskat af renter betingelser, der ikke er forenelige med de grundlæggende friheder, der er sikret i traktaterne, dvs. artikel 56 TEUF og 63 TEUF.

Hvad for det første angår renter på fordringer, der ikke er stiftet ved udstedelse af værdipapirer, vil et investeringsselskab, der har hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af EØS, blive opkrævet forskudsskat af disse renter, mens et investeringsselskab, der har hjemsted i Belgien, er indrømmet en fritagelse for denne forskudsskat.

Hvad for det andet angår renter på fordringer, der er stiftet ved udstedelse af belgiske værdipapirer, opkræves der forskudsskat af disse renter, når værdipapirerne deponeres eller registreres på en konto hos en finansiel institution, der har hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af EØS, mens disse renter er fritaget for forskudsskat, når værdipapirerne deponeres eller registreres på en konto hos en finansiel institution, der er etableret i Belgien.

Sag anlagt den 19. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-591/14)

(2015/C 073/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse 2011/678/EU af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg ⁽¹⁾, idet det ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte beslutnings artikel 1, stk. 3 og 4, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne beslutning.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved afgørelse 2011/678 om Kongeriget Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg erklærede Kommissionen den af Belgien bevilgede statsstøtte ulovlig og uforenelig med det indre marked.

Den i afgørelsen fastsatte frist for tilbagesøgning af den statsstøtte, der er erklæret ulovlig, udløb den 28. november 2011, uden at der er sket en fuld tilbagebetaling af denne støtte.

På datoen for anlæggelsen af dette søgsmål havde sagsøgte imidlertid endnu hverken truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for at tilbagesøge den bevilgede støtte hos modtagervirksomhederne, eller meddelt Kommissionen alle de afkrævede oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 274, s. 36.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 19. december 2014,
Masco Denmark ApS og Damixa ApS mod Skatteministeriet**

(Sag C-593/14)

(2015/C 073/23)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Masco Denmark ApS og Damixa ApS

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielt spørgsmål

Er EF-Traktatens artikel 43, jf. artikel 48 (nu EUF-Traktatens artikel 49, jf. artikel 54), til hinder for, at en medlemsstat ikke indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler (som de i sagen foreliggende) i den pågældende medlemsstat om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, når medlemsstaten indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af nationale regler (som de i sagen foreliggende) om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering?

Sag anlagt den 22. december 2014 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-600/14)

(2015/C 073/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/699/EU af 24. juni 2014 annulleres for så vidt som den vedrører ændringen af artikel 12 i konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF-basiskonventionen) og af dennes tillæg B (fælles regler for kontrakter om international befordring af gods med jernbane — CIM), tillæg D (fælles regler om kontrakter om benyttelse af togvogne i international jernbanetransit — CUV), og tillæg E (fælles regler om kontrakten om anvendelse af infrastruktur i international jernbanetransit — CUI), (afgørelsens artikel 1, sammenholdt med nr. 3, bilagets dagsordenspunkt 4 (for så vidt som artikel 12 i COTIF-basiskonventionen er berørt) 5, 7 og 12).

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Efter forbundsregeringens opfattelse tildeler artikel 91 og artikel 218, stk. 9, TEUF ikke Unionen kompetence til at fastlægge en fælles holdning med hensyn til alle de bestemmelser, der var genstand for drøftelsen og afgørelsen på det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg. Ved vedtagelsen af afgørelsen har Rådet derfor tilsidesat princippet om kompetencetildeling, jf. artikel 5, stk. 2, første punktum, TEU.
2. Derudover er den anfægtede afgørelse behæftet med begrundelsesmangler, da det af afgørelsen ikke med tilstrækkelig klarhed fremgår, hvorfor Unionen har kompetence til at fastlægge en fælles holdning med hensyn til alle de bestemmelser, der var genstand for drøftelsen og afgørelsen på det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg.
3. Rådet har endvidere tilsidesat princippet om loyalt samarbejde, sammenholdt med princippet om effektiv domstolsprøvelse, idet det først vedtog den anfægtede retsakt en dag før begyndelsen af det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg. Derved blev Forbundsrepublikken Tyskland frataget enhver mulighed for rettidigt at indbringe sagen for Domstolen, for at få nedlagt (foreløbige) forholdsregler mod den anfægtede afgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Glostrup (Danmark) den 23. december 2014, Anklagemyndigheden mod Canal Digital Danmark A/S

(Sag C-611/14)

(2015/C 073/25)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Glostrup

Parter

Sagsøger: Anklagemyndigheden

Sagsøgte: Canal Digital Danmark A/S

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked mv. (direktivet om urimelig handelspraksis), fortolkes således, at det er til hinder for en national ordning som den i § 3 i den danske markedsføringslov, der forbyder vildledende handelspraksis, herunder i forbindelse med købsopfordringer, men som hverken i dens § 3 eller andetsteds i loven nævner de begrænsninger, der følger af direktivets artikel 7, stk. 1, hvorefter der skal tages hensyn til, om en handelspraksis udelader væsentlige oplysninger, som gennemsnitsforbrugeren har behov for i den pågældende situation for at træffe en informeret transaktionsbeslutning, og følger af artikel 7, stk. 3, hvorefter der skal tages hensyn til, at det anvendte kommunikationsmedie indebærer begrænsninger i tid og rum?

- 2) Skal artikel 6 i direktivet om urimelig handelspraksis fortolkes således, at det — i situationer hvor en erhvervsdrivende har valgt at sammensætte prisen på et løbende abonnement således, at forbrugeren både skal betale en løbende månedlig udgift og en løbende halvårlig udgift — vil kunne anses for en vildledende handling, hvis den månedlige pris er særligt fremhævet i markedsføringen, mens den halvårige udgift helt udelades eller alene præsenteres på en mindre i øjenfaldende måde?
- 3) Skal artikel 7 i direktivet fortolkes således, at det — i situationer hvor en erhvervsdrivende har valgt at sammensætte prisen på et løbende abonnement således, at der både skal betales en løbende månedlig udgift og en løbende halvårlig udgift — vil kunne anses for en vildledende udeladelse efter direktivets artikel 7, hvis den månedlige pris er særligt fremhævet i markedsføringen, mens den halvårige udgift helt udelades eller alene præsenteres på en mindre i øjenfaldende måde?
- 4) Skal der ved vurderingen af, om en handelspraksis er vildledende i en situation, som den, der er beskrevet i spørgsmål 2 og 3, tages hensyn til, om den beskrevne markedsføring
 - a. angiver den samlede pris for abonnementet i bindingsperioden, inklusive den halvårige udgift,

og/eller
 - b. sker via annoncer eller reklamer på internettet, hvor der henvises til den erhvervsdrivendes hjemmeside, hvoraf den halvårige udgift og/eller den samlede pris for abonnementet, inklusive den halvårige udgift, fremgår?
- 5) Vil det have nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2 og 3, hvis markedsføringen sker i en tv-reklame?
- 6) Indeholder direktivets artikel 7, stk. 4, en udtømmende opregning af, hvilke oplysninger der er væsentlige ved en opfordring til køb?
- 7) Hvis spørgsmål 6 besvares bekræftende, udelukker direktivets artikel 7, stk. 4, så, at en købsopfordring — der angiver den pris, som en forbruger samlet kommer til at betale for et abonnement det første år af dettes løbetid (bindingsperiode) — vil kunne anses for at være en vildledende handelspraksis efter direktivets artikel 7, stk. 1 og 2, eller artikel 6 — f.eks. hvis der gives yderligere oplysninger om enkelte — men ikke alle — delelementer af produktets pris?

(¹) EUT L 149, s. 22

Sag anlagt den 6. januar 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-1/15)

(2015/C 073/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen ⁽¹⁾ og artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, idet den har vedtaget og opretholdt § 1, stk. 2, nr. 1, § 2, stk. 1, nr. 9, § 10, stk. 3, nr. 4, § 14 sammenholdt med § 14a og 14b samt § 21, stk. 1, og § 21a i Bundesgesetzes über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich (forbundsloven om etablering og ophold i Østrig).
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Visse bestemmelser i forbundsloven om etablering og ophold i Østrig er uforenelige med EU-retten, for så vidt angår tyrkiske statsborgere. Det drejer sig navnlig om:

- Ansøgerens pligt til at indgive første ansøgning om indrejse på forbundsområdet til den kompetente lokale diplomatiske repræsentation i udlandet og at afvente afgørelsen i udlandet.
- Fastsættelsen af en minimumsalder på 21 år for ansøgning om en opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring.
- Bevis for kendskab til det tyske sprog ved indgivelsen af første ansøgning om opholdstilladelse og indførelse af en »integrationsaftale«.

Republikken Østrigs indsigelse om, at den i cirkulære fra Bundesministeriums für Inneres (det østrigske forbundsindrigsministerium) havde anført, at ansøgninger fra tyrkiske statsborgere skulle undergives en individuel behandling i overensstemmelse med EU-retten, kan ikke afhjælpe tilsidesættelsen af forpligtelserne i tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, og artikel 13 i afgørelse nr. 1/80.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19.12.1972 om afslutning af tillægsprotokollen samt finansprotokollen, undertegnet den 23.11.1970, som er vedlagt aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om forholdsregler for deres ikrafttræden (EFT L 293, s. 1).

**Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 12. januar 2015 — La
Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-1/15 SA)

(2015/C 073/27)

Processprog: fransk

Parter

Rekvirent: La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (ved advokat J. Steyt)

Rekvisitus: Europa-Kommissionen

Rekvirentens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives rekvirenten medhold i de nedlagte påstande.

Følgelig:

- gives rekvirenten principalt bemyndigelse til at opretholde og forfølge det udlæg, der allerede er foretaget og foretage andre udlæg hos Den Europæiske Union/Europa-Kommissionen i alle beløb, pengemidler, værdipapirer eller genstande, som den besidder eller kommer til at besidde, skylder eller vil skyldes Den Demokratiske Republik Congo, uanset fuldbyrdsgrundlaget eller grunden hertil, og

-
- subsidiært gives rekvirenten bemyndigelse til at opretholde og forfølge det udlæg, der allerede er foretaget og foretage andre udlæg hos Den Europæiske Union/Europa-Kommissionen i alle beløb, pengemidler, værdipapirer eller genstande, som den besidder eller kommer til at besidde, skylder eller vil skyldes Den Demokratiske Republik Congo på grundlag af en privatretlig kontrakt

Under alle omstændigheder:

- Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

RET TEN

Rettens dom af 21. januar 2015 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-509/11) ⁽¹⁾

(Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet)

(2015/C 073/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mohammad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne C. Rygaert og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.-M. Joséphidès og G. Étienne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/488/FUSP af 1. august 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 199, s. 74), af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56), og af Rådets afgørelse 2012/739/FUSP af 29. november 2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/782/FUSP (EUT L 330, s. 21), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Mohammad Makhlouf bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Rettens dom af 20. januar 2015 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-109/12) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — nedsættelse af tildelt støtte — frist for vedtagelse af en afgørelse)

(2015/C 073/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, som befuldmægtiget, bistået først af advokaterne J. Rivas Andrés og X. M. García García, derefter af J. Rivas Andrés)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9992 af 22. december 2011 om nedsættelse af den støtte fra Samhørighedsfonden, som er blevet tildelt projekterne »Tiltag, som skal gennemføres inden for rammerne af gennemførelsen af anden fase af masterplanen for forvaltning af fast byaffald i den selvstændige region Extremadura« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.020), »Udløb: midterste afvandingsområde, Getafe, og underste afvandingsområde, Arroyo del Culebro (afvandingsområde Tago-kloakering)« (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.002), »Genanvendelse af spildevand til kunstvanding af grønne områder i Santa Cruz de Tenerife« (CCI nr. 2003.ES.16.C.PE.003) og »Teknisk bistand til undersøgelsen og udarbejdelsen af projektet for udvidelse og vandforsyning i Mancomunidad de Algodor« (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.040).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2011) 9992 af 22. december 2011 om nedsættelse af den støtte fra Samhørighedsfonden, som er blevet tildelt projekterne »Tiltag, som skal gennemføres inden for rammerne af gennemførelsen af anden fase af masterplanen for forvaltning af fast byaffald i den selvstændige region Extremadura« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.020), »Udløb: midterste afvandingsområde, Getafe, og underste afvandingsområde, Arroyo del Culebro (afvandingsområde Tago-kloakering)« (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.002), »Genanvendelse af spildevand til kunstvanding af grønne områder i Santa Cruz de Tenerife« (CCI nr. 2003.ES.16.C.PE.003) og »Teknisk bistand til undersøgelsen og udarbejdelsen af projektet for udvidelse og vandforsyning i Mancomunidad de Algodor« (CCI nr. 2002.ES.16.C.PE.040), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012.

Rettens dom af 20. januar 2015 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-111/12) (¹)

(Samhørighedsfonden — nedsættelse af tildelt støtte — frist for vedtagelse af en afgørelse)

(2015/C 073/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, som befuldmægtiget, bistået først af advokaterne J. Rivas Andrés og X. M. García García, derefter af J. Rivas Andrés)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9990 af 22. december 2011 om nedsættelse af den finansielle støtte, der var ydet af Samhørighedsfonden til projekterne »Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Extremadura — 2001« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PE.043), »Spildevandsafledning og vandforsyning i Cuenca Hidrográfica del Duero — 2001« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.070), »Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Valencia — 2011 — gruppe II« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PE.026) og »Behandling og rensning af Bierzo Bajo« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.036).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2011) 9990 af 22. december 2011 om nedsættelse af den finansielle støtte, der var ydet af Samhørighedsfonden til projekterne »Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Extremadura — 2001« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PE.043), »Spildevandsafledning og vandforsyning i Cuenca Hidrográfica del Duero — 2001« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.070), »Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Valencia — 2011 — gruppe II« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PE.026) og »Behandling og rensning af Bierzo Bajo« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PE.036), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 126 af 28.4.2012.

Rettens dom af 21. januar 2015 — Sabores de Navarra mod KHIM — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)

(Sag T-46/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket KIT, EL SABOR DE NAVARRA — det ældre EF-figurmærke Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15 og artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — form, der afviger ved enkeltheder, som forandrer varemærkets særpræg)

(2015/C 073/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sabores de Navarra, AIE (Pamplona, Espagne) (ved advokaterne J. Calderón Chavero, O. González Fernández og L. Estropa Navarro)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Frutas Solano, SA (Calahorra, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. november 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Forenede sager R 2542/2011-2 og R 2550/2011-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Sabores de Navarra, AIE og Frutas Solano, SA)

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sabores de Navarra, AIE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Rettens dom af 21. januar 2015 — easyJet Airline mod Kommissionen(Sag T-355/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for lufthavnstjenester — afgørelse om afvisning af en klage — artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — en national konkurrencemyndigheds behandling af en sag — afvisning af en klage af prioritets hensyn — beslutning fra en national konkurrencemyndighed, der drager konklusioner i henhold til konkurrenceretten af en undersøgelse, der foretages på baggrund af den nationale lovgivning, som finder anvendelse på den pågældende sektor — begrundelsespligt)

(2015/C 073/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: easyJet Airline Co. Ltd (Luton, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Werner et R. Marian)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Luchthaven Schiphol NV (Schiphol, Nederlandene) (ved advokaterne J. de Pree, G. Hakopian og S. Molin)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 2727 final af 3. maj 2013 om afvisning af sagsøgerens klage over Luchthaven Schiphol's angivelige konkurrencebegrænsende adfærd på markedet for lufthavnstjenester (sag COMP/39.869 — easyJet mod Schiphol)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) easyJet Airline Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Rettens dom af 21. januar 2015 — Schwerdt mod KHIM — Iberamigo (cat & clean)(Sag T-587/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket cat & clean — ældre spansk ordmærke CLEAN CAT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — hindringer for de frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2015/C 073/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Miriam Schwerdt (Porta-Westfalica, Tyskland) (ved advokat K. Kruse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Iberamigo, SA (Rubi, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1799/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Iberamigo, SA og Miriam Schwerdt

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Miriam Schwerdt betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (Varmevekslere)

(Sag T-615/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssøgsmål — registreret EF-design, som gengiver en varmeveksler —
ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25,
stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2015/C 073/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aic S.A. (Gdynia, Polen) (ved juridisk rådgiver J. Radłowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2013 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 291/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem ACV Manufacturing og Aic S.A.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Aic S.A. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (indsats til en varmeveksler)

(Sag T-616/13) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en indsats til en varmeveksler — ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002)

(2015/C 073/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aic S.A. (Gdynia, Polen) (ved J. Radłowski, som juridisk rådgiver)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. september 2013 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 293/2012–3) vedrørende en ugyldighedssag mellem ACV Manufacturing og Aic S.A.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Aic S.A. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 20. januar 2015 — Aic mod KHIM — ACV Manufacturing (indsats til en varmeveksler)

(Sag T-617/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, som gengiver en indsats til en varmeveksler — ugyldighedsgrund — komponenten af et sammensat produkt ikke synlig — artikel 4, stk. 2, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2015/C 073/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aic S.A. (Gdynia, Polen) (ved juridisk rådgiver J. Radłowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2013 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 688/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem ACV Manufacturing og Aic S.A.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Aic S.A. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Retten dom af 21. januar 2015 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Sag T-685/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BLUECO — det ældre EF-ordmærke BLUE COAT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — det ældre varemærkes særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 073/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Pechan og S. Körber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Californien, De Forenede stater) (ved advokat V. Dalichau)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 8. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2028/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Blue Coat Systems, Inc. og Copernicus-Trademarks Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Copernicus-Trademarks Ltd. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Rettens dom af 21. januar 2015 — Grundig Multimedia mod KHIM (Pianissimo)(Sag T-11/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Pianissimo — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)

(2015/C 073/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Schweiz) (ved advokat S. Walter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. november 2015 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 441/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Pianissimo som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Grundig Multimedia AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 21. januar 2015 — Grundig Multimedia mod KHIM (GentleCare)(Sag T-188/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GentleCare — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)

(2015/C 073/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Schweiz) (ved advokaterne S. Walter og M. Neuner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annulation truffet den 24. januar 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 739/2013-5) om stadfæstelse af afslaget på ansøgningen om registrering af ordmærket GentleCare som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Grundig Multimedia AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens kendelse af 25. november 2014 — Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen

(Sag T-426/10 og T-575/10 og sag T-440/12) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 073/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spanien) (i sagerne T-426/10 og T-575/10, ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco og i sag T-440/12, først ved advokaterne F. González Díaz og P. Herrero Prieto, derefter ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka samt i sag T-440/12 ved C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede, bistået af advokat de L. Ortiz Blanco i sagerne T-426/10 og T-440/12)

Sagens genstand

Påstande om annulation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011 samt skrivelse COMP/G2/DVE/nvz/79465 af 25. juli 2012 fra Kommissionens generaldirektør for konkurrence.

Konklusion

- 1) I sag T-426/10 afvises påstanden om delvis annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål).

- 2) I sag T-575/10 afvises søgsmålet.
- 3) Afgørelsen vedrørende de øvrige anbringender og påstande udsættes.
- 4) Moreda-Riviere Trefilerías, SA betaler omkostningerne vedrørende de anbringender og påstande vedrørende Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål), som er fremført i sag T-426/10, samt omkostningerne i sag 575/10.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 25. november 2014 — Trefilerías Quijano mod Kommissionen

(Forenede sager T-427/10 og T-576/10 og T-439/12) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 073/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Spanien) (i sagerne T-427/10 og T-576/10 ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco, og i sag T-439/12, først ved advokaterne F. González Díaz og P. Herrero Prieto, derefter ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka samt i sag T-439/12 ved C. Urraca Caviedes, som befuldmægtiget, bistået af advokat L. Ortiz Blanco)

Sagens genstand

Påstande om annulation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011 samt skrivelse COMP/G2/DVE/nvz/79465 af 25. juli 2012 fra Kommissionens generaldirektør for konkurrence.

Konklusion

- 1) I sag T-427/10 afvises påstanden om delvis annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål).

- 2) I sag T-576/10 afvises søgsmålet.
- 3) Afgørelsen vedrørende de øvrige anbringender og påstande udsættes.
- 4) Trefilerías Quijano, SA betaler omkostningerne vedrørende de anbringender og påstande vedrørende Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), som er fremført i sag T-427/10, samt omkostningerne i sag T-576/10.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 25. november 2014 — Trenzas y Cables de Acero mod Kommissionen

(Sag T-428/10 og T-577/10 og sag T-441/12) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 073/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Spanien) (i sagerne T-428/10 og T-577/10 ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco og i sag T-441/12, først ved advokaterne F. González Díaz og P. Herrero Prieto, derefter ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka samt i sag T-441/12 ved C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede, bistået af advokat L. Ortiz Blanco)

Sagens genstand

Påstande om annulation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011 samt skrivelse COMP/G2/DVE/nvz/79465 af 25. juli 2012 fra Kommissionens generaldirektør for konkurrence.

Konklusion

- 1) I sag T-428/10 afvises påstanden om delvis annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål).

- 2) I sag T-577/10 afvises søgsmålet.
- 3) Afgørelsen vedrørende de øvrige anbringender og påstande udsættes.
- 4) *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL betaler omkostningerne vedrørende de anbringender og påstande vedrørende Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål), som er fremført i sag T-428/10, samt omkostningerne i sag 577/10.*

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 25. november 2014 — Global Steel Wire mod Kommissionen

(Forenede sager T-429/10 og T-578/10 og sag T-438/12) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — prisfastsættelse, opdeling af markedet og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — afgørelse, der ændrer den oprindelige afgørelse, uden betydning for størrelsen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — manglende retlig interesse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 073/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanien) (i sagerne T-429/10 og T-578/10 ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco og i sag T-438/12 først ved advokaterne F. González Díaz og P. Herrero Prieto, dernæst ved advokaterne F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka samt i sag T-438/12 ved C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede, bistået af advokat L. Ortiz Blanco)

Sagens genstand

Påstande om annulation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011 samt skrivelse COMP/G2/DVE/nvz/79465 af 25. juli 2012 fra Kommissionens generaldirektør for konkurrence.

Konklusion

- 1) I sag T-429/10 afvises påstanden om delvis annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål).

- 2) I sag T-578/10 afvises søgsmålet.
- 3) Afgørelsen vedrørende de øvrige anbringender og påstande udsættes.
- 4) Global Steel Wire, SA betaler omkostningerne vedrørende de anbringender og påstande vedrørende Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 om ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål), som er fremført i sag T-429/10, samt omkostningerne i sag T-578/10.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens kendelse af 9. januar 2015 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen

(Sag T-482/12) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — opfyldelse af en dom afsagt af Retten — stævning — tilsidesættelse af formforskrifter — procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c) — afvisning)

(2015/C 073/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Tyskland) (ved advokat H.-H. Heyland)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og T. Scharf, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne R. Van der Hout og A. Krämer, derefter ved R. Van der Hout)

Sagens genstand

Principalt påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om at give sagsøgeren afslag på fuldstændig aktindsigt i dokumenterne i sagen vedrørende kontrakt »LIEN 97-2001«, subsidiært påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 28. august 2012, hvormed en skrivelse fra sagsøgeren af 27. juli 2012 besvares, og som vedrører Kommissionen opfyldelse af dommen af 22. maj 2012, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen (T-300/10, Sml. EU:T:2012:247)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Internationaler Hilfsfonds eV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Rettens kendelse af 6. januar 2015 — St'art m.fl. mod Kommissionen(Sag T-36/14) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — programmet »European Creative Industries Alliance« — projektet »C I Factor« om indførelse af nye instrumenter til fremme af finansieringen af de kulturelle og kreative industrier — beslutning om at indstille projektet — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning)

(2015/C 073/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgien), Stichting Cultuur — Ondernemen (Amsterdam, Nederlandene) og Angel Capital Innovations Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Dehin og C. Brüls)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude, J. Estrada de Solà og S. Lejeune, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af dels Kommissionens »stiltiende beslutning, der blev truffet på en ukendt dato«, om at afslutte projektet »C-1 Factor SI.2.609157 — 2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011«, og følgelig at bringe tildelingen af den støtte, der er bevilget til det konsortium, hvori sagsøgerne deltager, til ophør, dels »den udtrykkelige beslutning, der bekræftede ovennævnte beslutning«, og som blev vedtaget den 29. november 2013

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles, Stichting Cultuur — Ondernemen og Angel Capital Innovations Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens kendelse af 6. januar 2015 — St'art m.fl. mod Kommissionen(Sag T-93/14) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — Programme »European Creative Industries Alliance« — projektet »C I Factor« om indførelse af nye instrumenter til fremme af finansieringen af de kulturelle og kreative industrier — debetnota — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning)

(2015/C 073/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgien), Stichting Cultuur — Ondernemen (Amsterdam, Nederlandene) og Angel Capital Innovations Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Dehin og C. Brüls)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude, J. Estrada de Solà og S. Lejeune, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation den »stiltiende beslutning, der blev truffet på en ukendt dato, og formaliseret af Kommissionen den 29. november 2013«, om at kræve et beløb på 140 500,01 EUR inden for rammerne af projektet »C-I Factor SI2-609157 — 2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011«, at udstede en debetnota til dette formål og med henblik herpå at kræve solidarisk hæftelse af de andre medlemmer af konsortiet.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles, Stichting Cultuur — Ondernemen og Angel Capital Innovations Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens kendelse af 7. januar 2015 — Freitas mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-185/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2013/55/EU — direktiv 2005/36/EF — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — udelukkelse af officielt udnævnte notarer fra anvendelsesområdet i direktiv 2005/36 — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2015/C 073/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ordem dos Notários (Porto, Portugal) (ved advokat J.P. Hordies)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og A. Tamás, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič Bruni og M. Moore, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«) (EUT L 354, s. 132)

Konklusion

- 1) *Søgsmålet afvises.*

- 2) *Det er uforholdende at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Europa-Kommissionen, Ordem dos Notários og Conseil national des barreaux.*
- 3) *José Freitas bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Sag anlagt den 13. november 2014 — Philips og Philips France mod Kommissionen

(Sag T-762/14)

(2015/C 073/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Nederlandene) og Philips France (Suresnes, Frankrig) (ved advokaterne J. de Pree, S. Molin og A. ter Haar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt som den vedrører Philips.
- Subsidiært annulleres eller nedsættes den bøde, som Philips er blevet pålagt i afgørelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har ved det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 6250 endelig af 3. september 2014 i sag AT.39574 — Smart Card Chips.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført ni anbringender.

1. Første anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, idet Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at de kontakter, som Philips indlod sig på, kunne kvalificeres som konkurrencebegrænsende.
2. Andet anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, idet Kommissionen har fastslået, at overtrædelsen omfattede smart card chips til alle applikationer og ikke var begrænset til SIM.
3. Tredje anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, idet Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at Philips var en del af et multilateral kartel sammen med Infineon, Renesas og Samsung og deltog i en enkelt og vedvarende overtrædelse.

4. Fjerde anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og pligten til at udvise rettidig omhu, idet Kommissionen ikke behandlede sagen fair og upartisk.
5. Femte anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, idet Kommissionen som en følge af dens udfærd under sagen ikke var i stand til i tilstrækkeligt omfang at godtgøre den angivelige overtrædelse.
6. Sjette anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 27 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, artikel 11 i forordning nr. 773/2004 ⁽²⁾, artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og en tilsidesættelse af Philips ret til forsvar, idet Kommissionen undlod at oplyse om vigtige diskulperende beviser.
7. Syvende anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af artikel 25 i forordning nr. 1/2003, idet Kommissionen var afskåret fra at pålægge den angivelige adfærd sanktioner, for så vidt som den fandt sted før den 3. september 2004.
8. Ottende anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af bøderetningslinjerne, idet Kommissionen fastsatte de relevante salgsværdier urigtigt.
9. Niende anbringende om, at der angiveligt foreligger en tilsidesættelse af bøderetningslinjerne, artikel 23 i forordning nr. 1/2003 og proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen anvendte en uforholdsmæssig grovhedsfaktor.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, p. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4. 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til [...] artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EUT 2004 L 123, p. 18).

Sag anlagt den 14. november 2014 — Soprema mod KHIM — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)

(Sag T-763/14)

(2015/C 073/49)

Stævningen affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Holding Soprema (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat M.-R. Hirsch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sopro Bauchemie GmbH (Wiesbaden, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Holding Soprema

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »SOPRAPUR« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 977 642

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. august 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1370/2013-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. november 2014 — Red Lemon mod KHIM — Lidl Stiftung (ABTRONIC)

(Sag T-775/14)

(2015/C 073/50)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Red Lemon Inc. (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne T. Wieland og S. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Red Lemon Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket indeholdende ordbestanddelen »ABTRONIC« — registreringsansøgning nr. 8 534 811

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2060/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen forkastes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. november 2014 — SolarWorld mod Kommissionen

(Sag T-783/14)

(2015/C 073/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at justere minimumsimportprisen for importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ og artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning nr. 597/2009 ⁽²⁾ ved at justere minimumsimportprisen uden at vurdere, hvorvidt den justerede minimumsimportpris var tilstrækkelig til at fjerne de skadelige virkninger af dumping og subsidiering.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11.6.2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93).

Sag anlagt den 1. december 2014 — Bourdouvali m.fl. mod Rådet m.fl.

(Sag T-786/14)

(2015/C 073/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Eleni Pavlikka Bourdouvali (Meneou, Cypern) og 47 andre sagsøgere (ved barrister P. Tridimas)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen, Eurogruppen ved Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne de beløb, der fremgår af det skema, der er vedhæftet stævningen, og i tillæg hertil de renter, der påløber fra den 16. marts 2013 og indtil Retten afsiger dom.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Det fastslås, at Den Europæiske Union og/eller de sagsøgte institutioner har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold.
- Det fastsættes, hvilken procedure der skal følges med henblik på at fastslå det tab, som sagsøgerne faktisk har lidt, og som kan godtgøres.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne (48 i alt) er indskydere og/eller aktionærer og/eller obligationsindehavere i Bank of Cyprus Public Company Ltd og/eller Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. De søger erstatning i henhold til artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2 og 3, TEUF, der omhandler Unionens ansvar uden for kontraktforhold, for det tab, de har lidt som følge af de foranstaltninger, der blev truffet af de sagsøgte institutioner, om at pålægge Republiken Cypern et bail-in-ordning.

Sagsøgerne er af den opfattelse, at de sagsøgte institutioner vedtog et bail-in-ordning for Republiken Cypern, som direkte medførte tabet af deres indeståender og aktier. Efter sagsøgernes opfattelse blev de bail-in-foranstaltninger, som Republiken Cypern vedtog, indført alene for at gennemføre de foranstaltninger, som de sagsøgte havde vedtaget, og som også blev godkendt af de sagsøgte institutioner.

Ifølge sagsøgerne tilsidesætter bail-in-ordningen ejendomsretten som beskyttet ved artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Sagsøgerne anfører endvidere, at bail-in-ordningen tilsidesætter proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 8. december 2014 — Unilever mod KHIM — Technopharma (Fair & Lovely)

(Sag T-811/14)

(2015/C 073/53)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Unilever NV (Rotterdam, Nederlandene) (ved solicitor A. Fox)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Technopharma Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Unilever NV

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Fair & Lovely« — varemærkeansøgning nr. 4 045 092

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1004/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og sag R 1004/2013-4 udsættes, indtil der er truffet afgørelse i de nationale søgsmål om ophævelse af de ældre nationale registreringer og af den tidligere ansøgning om registrering, som Technopharma Ltd. har påberåbt sig i Spanien, Tyskland, Frankrig, Beneluxlandene og Det Forenede Kongerige.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 1, og artikel 75 i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af regel 20, stk. 7, litra c), og regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 24. december 2014 — Alfamicro mod Kommissionen

(Sag T-831/14)

(2015/C 073/54)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Alfamicro — Sistemas de Computadores, Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugal) (ved advokaterne G. Gentil Anastácio og D. Pirra Xarepe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2014 vedtaget som led i gennemførelsen af den finansielle revision 12-DAS-03 vedrørende *Grant Agreement* annulleres med alle de deraf følgende retlige konsekvenser, og navnlig annulleres den omfattede debitnota på 467 131 EUR og udstedelsen af en enslydende kredit til sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. I forbindelse med *Save Energy*-projektet indgik sagsøgeren og Kommissionen således en *Grant Agreement* med henblik på medfinansiering af det nævnte projekt. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet opfyldte alle de målsætninger, som projektet indebar, og at Kommissionen i ovennævnte afgørelse af 28. oktober 2014 (herefter »den anfægtede afgørelse«) alene holdt sig til de formelle dele og rent regnskabsmæssige og dokumentariske dele uden at tage hensyn til de opnåede resultater. Tilbagebetalingen af det krævede beløb indebærer en uforholdsmæssig byrde i betragtning af selskabets status som SMV og begrænser sagsøgerens handlefrihed, hvilket klart er i strid med proportionalitetsprincippet.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og om god forvaltningsskik. For det første fremsatte Kommissionen aldrig indsigelser mod sagsøgerens arbejdsmetode i projektets 32 måneder lange gennemførelsestid. Sagsøgeren udledte af denne adfærd, at Kommissionen godkendte de elementer, sagsøgeren stillede til rådighed for den, hvorfor den anfægtede afgørelse påvirker retssikkerhedsprincippet alvorligt. For det andet skabte Kommissionen ved ikke i tide at have opdaget de uregelmæssigheder, som var anført i den anfægtede afgørelse, en opfattelse hos sagsøgeren om, at selskabets adfærd var lovlig. Den således skabte opfattelse skal beskyttes i medfør af princippet om legitime forventninger og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, hvorfor Kommissionen ikke opfyldte sin kontrolpligt og dermed tilsidesatte sin pligt til god forvaltning.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af kontrakten som følge af Kommissionens alvorlige fejlskøn, eftersom den ikke tog hensyn til sagsøgerens præciseringer og forklaringer og foretog en urigtig vurdering af den dokumentation og de oplysninger, som sagsøgeren stillede til rådighed for den. Ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse tilsidesatte Kommissionen det ved *Grant Agreement* aftalte. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet under kommunikationen med Kommissionen godtgjorde, at det havde overholdt kontraktbestemmelserne, og at det opfyldte de nødvendige krav for at opnå finansiering inden for rammerne af *Save Energy*-projektet.
4. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, eftersom den begrundelse, der fremgår af Kommissionens afgørelse, er meget kortfattet og hverken beskriver eller opregner de faktiske omstændigheder og handlinger, der blev undersøgt og analyseret.

Sag anlagt den 30. december 2014 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-841/14)

(2015/C 073/55)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved Abogado del Estado A. Gavela Llopis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den beregning af renter, som Kommissionens tjenestegrene har foretaget ved skrivelse af 21. oktober 2014, annulleres.

- Subsidiært fastslås det, at den forhøjede sats, som er fastsat i artikel 11, andet og tredje punktum, ikke skal anvendes.
- Mere subsidiært i forhold til første påstand og uafhængigt af, om der gives medhold i ovenstående, fastsættes 20. januar 2004 som det tidspunkt, hvorfra der pålægges renter for forsinket betaling, dvs. næstkommende hverdag i den anden måned efter skylden i givet fald blev fastlagt den 27. november 2003, svarende til alle forsendelser i forbindelse med denne sag, eller, såfremt dette ikke er tilfældet, i det mindste hvad angår renterne af toldskylden svarende til de tre seneste forsendelser.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod afgørelsen i Kommissionens skrivelse Ares (2014) 3486706 (BUDG/B/02/MTC/IB) af 21. oktober 2014, hvorved Kommissionen anvendte artikel 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

Dette søgsmål udspringer af en undersøgelse foretaget af de nederlandske myndigheder vedrørende 26 forsendelser, der blev afsendt fra det nederlandske toldvæsen mellem april og november 1994, og som blev erklæret udført af Fællesskabets toldområde af de spanske toldmyndigheder i Algeciras. De nederlandske toldmyndigheder var af den opfattelse, at de omhandlede varer var sluppet uden om toldkontrol, idet de ikke havde forladt Den Europæiske Unions område. De nederlandske toldmyndigheder udarbejdede dernæst en ny rapport vedrørende otte forsendelsesangivelser, hvorved de betvivlede ægtheden af stemplerne og underskrifterne på de dokumenter, der var blevet fremlagt som bevis på disse forsendelsers gennemførelse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 11 i forordning nr. 1150/2000, sammenholdt med artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, artikel 6, stk. 3, og artikel 2, idet Kommissionen har anvendt denne bestemmelse på en faktisk situation, der ikke er omfattet af forordningen.
 - Det er i denne forbindelse anført, at der ikke er tale om en toldskyld som omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra a), men snarere om en toldskyld som omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra b).
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet ved anvendelsen af artikel 11, andet og tredje punktum, i forordning nr. 1150/2000.
 - Det er i denne forbindelse anført, at disse bestemmelser fastsætter en forhøjet sats for renter ved forsinket betaling, som ikke har til formål at erstatte det tab, der er opstået som følge af den forsinkede betaling, men er af tvangsmæssig art, hvilket er til hinder for dens anvendelse, når medlemsstaten ikke har kendskab til selve eksistensen af den forpligtelse, som den skulle have opfyldt for sent.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1150/2000 om fastsættelse af den dato, hvor skylden blev fastlagt, og vedrører således den urimelige fastsættelse af tidspunktet for pålæggelsen af renter for forsinket betaling, idet sagerne var indbragt for domstolene, og skylden derfor under alle omstændigheder først ville kunne fastlægges efter en retsafgørelse.

Appel iværksat den 31. december 2014 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 11. november 2014 i sag F-55/08 RENV, De Nicola mod EIB

(Sag T-848/14 P)

(2015/C 073/56)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at den foreliggende appel tages til følge, således at den appellerede dom delvis ændres og henvisningen til artikel 270 TEUF slettes, domskonklusionens punkt 2 og 3 ophæves tillige med dommens præmis 16, 17, 18, 19, 22, 37, 41, 42, 45, 47, 48, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 og 66. Sagen hjemvises til en anden afdeling ved Personaleretten med henblik på, at den i en anden sammensætning efter foranstaltningen af bevisoptagelsen på ny træffer afgørelse om de ophævede præmisser. Appellanten forbeholder sig retten til at fremlægge alle former for bevismateriale direkte og/eller på anden vis, som er relevant i forhold til de argumenter, som modparten fremfører til sit forsvar, herunder alle de dokumenter, som måtte være nødvendige med henblik på tilbagevisning af modpartens argumenter. Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af Retten for EU-Personalesagers dom af 11. november 2014 i sag F-55/08 RENV, De Nicola mod EIB.

Til støtte for appellen gør appellanten følgende gældende:

1. Personaleretten tog ikke stilling til en begæring om sletning af EIB's bemærkninger og dokumenter.
2. Manglende stillingtagen til indsigelsen mod formanden for dommerkollegiet.
3. Fejlagtig fortolkning af dommen i sag T-37/10 P
4. Manglende begrundelse eller mangelfuld begrundelse for så vidt angår konstateringen af psykisk chikane og afgørelsen om, at den bringes til ophør.
5. Klageudvalget tilpligtes at træffe afgørelse om bedømmelsesrapporten for 2006.
6. Det fastslås, at appellanten har en interesse i, at der træffes afgørelse om annullation af forfremmelserne for 2007 med henblik på at undgå, at de bliver endelige.

Appel iværksat den 31. december 2014 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. november 2014 i sag F-59/09 RENV, De Nicola mod EIB

(Sag T-849/14 P)

(2015/C 073/57)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at Retten tager appellen til følge, og — idet den delvist ændrer den appellerede dom — ophæver domskonklusionens punkt 2 og 3, det anførte om, at den foreliggende sag er en sag i henhold til artikel 270 TEUF, og dommens præmis 43, 44, 50, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72 og 73. Sagen hjemvises til en anden afdeling ved Personaleretten med en anden sammensætning, således at denne på ny kan udtale sig om de ophævede præmisser efter at have taget hensyn til den lægeerklæring, der tidligere er blevet anmodet om. Appellanten har forbeholdt sig muligheden for at fremlægge ethvert bevismiddel til bevisoptagelse, direkte og/eller på anden måde, som vil blive nødvendigt henset til modpartens argumenter, og ethvert andet dokument, som vurderes at være nyttigt for at tilbagevise modpartens argumenter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af den dom, der blev afsagt af Personaleretten den 18. november 2014 i sag F-59/09 RENV, De Nicola mod EIB.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Hvad angår klageudvalget har appellanten anfægtet det anførte om, at sagen ikke kunne antages til realitetsbehandling for så vidt angår udvalgets regler, og det anførte om, at det forhold, at den ophævede retsakt var blevet fjernet fra hans personlige akter, udgjorde en passende kompensation for den lidte skade, og han har gjort gældende, at Personaleretten har misbrugt sine retslige funktioner.
2. Hvad angår den chikane, som appellanten blev udsat for, har appellanten anfægtet det anførte om, at sagen ikke kunne antages til realitetsbehandling for så vidt angår anerkendelsespåstanden, at Personaleretten ikke traf nogen afgørelse vedrørende denne særlige påstand og at Personalerettens afslog at følge hjemvisningsdommen, at de nye undtagelser, som EIB havde formuleret i hjemvisningssagen, ikke kunne antages til realitetsbehandling, og at Personaleretten har misbrugt sine beføjelser, idet den satte sig selv i appellants advokats sted ved at beslutte, at det var bedre ikke at undersøge erstatningspåstanden, fordi denne indgik i sag F-52/11 og denne påstand var mere detaljeret i denne sag.
3. Hvad angår anmodningen om lægeerklæring og om andre organisatoriske foranstaltninger har appellanten fremhævet, at han aldrig har givet afkald på sine anmodninger om bevisoptagelse, som Personaleretten har forkastet som unødvendige. Da Den Europæiske Unions Ret har fastslået, at tvisten skulle afgøres med hensyn til realiteten, var Personaleretten forpligtet til at undersøge alle anmodninger, der var blevet indgivet i rette tid, idet den skulle have fastslået, hvilke af dem, der var relevante med henblik på afgørelsen af tvisten, og have vedtaget de organisatoriske foranstaltninger, der ved forbundet dermed.

**Sag anlagt den 8. januar 2015 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Marbella Atlantic Ocean Club
(ocean beach club ibiza)**

(Sag T-5/15)

(2015/C 073/58)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero og F. Miazetto)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Ice Mountain Ibiza, SL

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ocean beach club ibiza« — registreringsansøgning nr. 10 610 491

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2292/2013-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2292/2013-1 annulleres, hvorved indsigelsen rejst af Marbella Atlantic Ocean Club, SL forkastes, og EF-varemærkeansøgning nr. 10 610 491 »ocean beach club ibiza« (sammensat varemærke) i klasse 41 imødekommes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder alle de omkostninger, der er afholdt til dato i sagen for indsigelsesafdelingen og Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret, som har ført til dette søgsmål

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 8. januar 2015 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Marbella Atlantic Ocean Club
(ocean ibiza)**

(Sag T-6/15)

(2015/C 073/59)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero og F. Miazetto)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Ice Mountain Ibiza, SL

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ocean ibiza« — registreringsansøgning nr. 10 610 525

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2207/2013-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2207/2013-1 annulleres, hvorved indsigelsen rejst af Marbella Atlantic Ocean Club, SL forkastes, og EF-varemærkeansøgning nr. 10 610 525 »ocean ibiza« (sammensat varemærke) i klasse 41 imødekommes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder alle de omkostninger, der er afholdt til dato i sagen for indsigelsesafdelingen og Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret, som har ført til dette søgsmål.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 11. januar 2015 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 11. november 2014 i sag F-52/11, De Nicola mod EIB

(Sag T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: C. De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at den appellerede dom delvis ændres, og at domskonklusionens punkt 2 og 3 samt dommens præmis 5, 7, 14, 16-21, 24-27, 29, 32, 35-37, 39-43, 46-55, 57-59, 62-66, 68, 69, 73, 74, 76, 77, 87-91, 93, 95-100, 103, 106, 107, 109-112, 117, 120, 124, 142, 144, 145, 148-153, 161-170, 175-182 og 184-193 ophæves. Sagen hjemvises til en anden afdeling ved Personaleretten med henblik på, at den i en anden sammensætning efter foranstaltningen af bevisoptagelsen på ny træffer afgørelse om de ophævede præmisser. Appellanten forbeholder sig retten til at fremlægge alle former for bevismateriale direkte og/eller på anden vis, som er relevant i forhold til de argumenter, som modparten fremfører til sit forsvar, herunder alle de dokumenter, som måtte være nødvendige med henblik på tilbagevisning af modpartens argumenter. Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Manglende begrundelse for så vist angår den anfægtede afgørelse.
2. Hvad angår annullation af de dokumenter, der under alle omstændigheder er konnekse, og de af undersøgelseskomitéen anvendte dokumenter, anfægtes afgørelsen om at afvise sagen, henset til at påstanden præcist vedrørte alle de unødvendige akter, som undersøgelseskomitéen har anvendt.
3. Hvad angår påstanden om, at det fastslås, at der foreligger psykisk chikane, anfægter appellanten Personalerettens afgørelse, henset til, at der er tale om en kunstig begrundelse, eftersom konstateringen af den overtrædelse, der er begået mod appellanten, hverken udgør et påbud til banken eller en principerklæring.
4. Hvad angår påstanden om, at den psykiske chikane bringes til ophør, gør appellanten gældende, at det påståede forbud mod påbud ikke kan være absolut, eftersom det nødvendigvis bør hæves i forbindelse med handlinger, som har til hensigt at krænke en persons værdighed eller grundlæggende rettigheder.
5. Hvad angår påstanden om erstatning for den skade, der er lidt som følge af den psykiske chikane, understreges det dels, at Personaleretten tilbagekaldte sin anmodning til undersøgelsesudvalget, dels at EIB ikke skal foretage sig noget, eftersom der ikke er afsagt nogen dom i denne retning, og fordi undersøgelsesudvalgets afgørelse ikke er forpligtende, ikke er bindende og heller ikke udgør et processuelt krav.
6. Hvad angår påstanden om erstatning af den skade, som er sket, gør appellanten gældende, at Personaleretten fejlagtigt har kritiseret ham for ikke at have præciseret, hvilke retlige fejl der er tale om, og anfægter betalingen af og begrundelsen for erstatningen på 3 000 EUR.

Sag anlagt den 9. januar 2015 — Internet Consulting mod KHIM — Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL)

(Sag T-11/15)

(2015/C 073/61)

Stævningen affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Internet Consulting GmbH (Brunico, Italien) (ved advokaterne L. Miori og A. Bertella)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (Bolzano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Internet Consulting GmbH

Det omtvistede varemærke: Ordmærket »SUEDTIROL« — EF-varemærke nr. 2 826 931

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. oktober 2014 af Det Udvidede Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 574/2013-G)

Påstande

- Afgørelse truffet den 10. oktober 2014 af Det Udvidede Appelkammer ved Harmoniseringskontoret, der blev meddelt den 13. november 2014, annulleres eller ændres i det hele, således at den ugyldighedsbegæring, der var blevet indgivet af Provincia Autonoma di Bolzano vedrørende EF-varemærket Suedtirol, derved i hvert tilfælde forkastes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans, sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og den foreliggende sag.

Anbringender

- Tilsidesættelse og/eller ukorrekt anvendelse af artikel 5 og 56 i forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 12 og artikel 52.

Rettens kendelse af 12. januar 2015 — Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-259/14) ⁽¹⁾

(2015/C 073/62)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA